

CXXXVIII.

Forslag til Lov

om

Jagten.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3dje Behandling den 30te April 1894.*)

Kapitel I. Jagtretten.

§ 1.

Jagtretten tilkommer Grundejeren; som saadan anses Arvefæsteren med Ret til at sælge og pantsætte.

Lige med Grundejere betragtes med Hensyn til Jagtretten Lensbesiddere, Beneficiarer og offentlige Stiftelsers Bestyrelser paa den paaagældende Stiftelses Vegne.

Paa udstiftede Jorder og paa udstiftede Købstadjorder tilkommer Jagtretten Kommunen, hvis Bestyrelse har at bestemme, hvorledes der skal forholdes med Jagtrettens Udøvelse paa den for Kommunen og Grundejerne hensigtsmæssigste Maade.

Med Hensyn til Jagtretten paa den kongelige Wildtbane forholdes efter de hidtil gældende Regler. Paa Sandflugtsstrækninger, hvor Dæmpningen besørages af det offentlige, indtræder samme i Ejerens Sted og er saaledes berettiget til at disponere over Jagtretten paa Lodden. I øvrigt skal ethvert i Medfør af den hidtil gældende Lovgivning retsgyldig taget Forbehold eller flet Overdragelse, hvorefter Jagtretten tilkommer en anden end Grundejeren, fremdeles blive i Kraft.

Jagtretten paa Søer, Naer, Bække og andre lignende Bande skal alene tilkomme den eller de tilstødende Grundejere, enhver udfør sin Grund og indtil Midtstrøms, medmindre der haves anden gyldig Regel, eller nogen ved særlig Adkomst har erhvervet Jagtret paa det paaagældende Band.

§ 2.

Den Grundejer, der ikke har Jagtret paa sin Grund, er berettiget til at forlange Jagtretten afløst, hvilket ogsaa gælder paa den kongelige Wildtbane og paa udstiftede Købstadjorder.

*) Se Tilleg C, Sp. 301 fg.; Tilleg B, Sp. 2371 fg.; Landstingsaltenden: Sp. 1273 fg. 1ste Behandling, Sp. 1949 fg. 2den Behandling.